

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci

žalobce: **KONREO, v. o. s.**, IČO 04706498
sídlem Dobrovského 1310/64, 612 00 Brno
insolvenční správce společnosti FAU s. r. o., IČO 49610431
sídlem Pekařská 1639/79a, 747 05 Opava
zastoupený advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2017, č. j. 29388/17/5100-41453-711400

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Dne 23. 9. 2016 vydal Specializovaný finanční úřad (dále též „správce daně“) vůči společnosti FAU s. r. o. (dále též „žalobce“) šest zajišťovacích příkazů na dosud nestanovenou daň

z přidané hodnoty (dále též „DPH“) za zdaňovací období měsíců května až října 2013. Odvolání podaná žalobcem proti těmto zajišťovacím příkazům žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 20. 10. 2016, č. j. 46427/16/5100-41453-711400. V návaznosti na zajišťovací příkazy správce daně vydal 27 rozhodnutí o zřízení zástavního práva, a to ve dnech 23. 9. 2016 (11 rozhodnutí), 27. 9. 2016 (4 rozhodnutí), 29. 9. 2016 (3 rozhodnutí) a 30. 9. 2016 (9 rozhodnutí). Následně dne 14. 12. 2016 Krajský soud v Ostravě usnesením č. j. KSOS 39 INS 23265/2016-A53 zjistil úpadek žalobce a prohlásil konkurs na jeho majetek. Správce daně posléze vydal dne 7. 2. 2017 šest dodatečných platebních výměrů na DPH za zdaňovací období měsíců května až října 2013. Výše stanovené daně (217 986 786 Kč) odpovídala částce, k jejíž úhradě byl žalobce vyzván zajišťovacími příkazy. Splatnost doměřené daně byla ve výroku dodatečných platebních výměrů stanovena k okamžiku jejich doručení daňovému subjektu. Dodatečné platební výměry byly doručeny dne 7. 2. 2017. Žalobcově odvolání proti dodatečným platebním výměrům žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 25. 9. 2017, č. j. 41871/17/5300-22442-711492, žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 1. 7. 2022, č. j. 29 Af 92/2017-201. Řízení o kasační stížnosti proti tomuto rozsudku je u Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) vedeno pod sp. zn. 6 Afs 255/2022.

2. Proti zajišťovacím příkazům se žalobce bránil správní žalobou. Na jejím základě Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 14. 6. 2017, č. j. 22 Af 9/2017-84, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2016 a všechny zajišťovací příkazy. Rozsudek byl žalovanému doručen dne 4. 7. 2017.
3. Také proti rozhodnutím o zřízení zástavního práva žalobce brojil odvoláními, která však žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 6. 2017, č. j. 29388/17/5100-41453-711400, zamítl a rozhodnutí správce daně potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného směřuje podaná žaloba.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Ve včas podané žalobě žalobce po rekapitulaci shora uvedených skutkových okolností uvedl, že pro vydání rozhodnutí o zřízení zástavního práva nebyly splněny zákonné podmínky. Byla totiž vydána kvůli nesplnění povinnosti uložené žalobci nezákonnými zajišťovacími příkazy. Tyto zajišťovací příkazy byly vydány v rámci nezákonného zásahu realizovaného vůči žalobci ze strany orgánů celní a finanční správy. Tento zásah měl za následek ukončení podnikatelské činnosti žalobce. Pokud by k tomuto zásahu nedošlo, žalobce by v případě doměření daně po ukončení daňové kontroly takto stanovenou daň řádně a včas splnil, jak ostatně coby ekonomicky stabilní subjekt činil po celou dobu své existence. Vzhledem k nezákonnosti zajišťovacích příkazů nemohlo dojít ani k aplikaci § 168 odst. 4, 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Pokud by správce daně postupoval zákonným způsobem a nevydal nezákonné zajišťovací příkazy, nedisponoval by pravomocným a vykonatelným rozhodnutím, ke kterému by byl vůči žalobci oprávněn zřídit zástavní právo.
5. Při realizaci nezákonného zásahu vůči žalobci vystupovaly tyto orgány: Finanční úřad pro Jihomoravský kraj (jako správce daně společnosti VERAMI International Company s. r. o., úřad, který vydal ručitelské výzvy a rozhodoval o povolení splátek), Odvolací finanční ředitelství (jako odvolací orgán proti rozhodnutím finančních úřadů), Specializovaný finanční úřad (jako správce daně příslušný ke správě žalobcovy daňové povinnosti na DPH), a Celní úřad pro Moravskoslezský kraj (jako správní orgán vykonávající dohled nad

žalobcem coby provozovatelem daňového skladu, a zároveň jako správce daně příslušný ke správě žalobcovy daňové povinnosti na spotřebních daních).

6. Žalobce dále popsal dosavadní působení a majetkové poměry společnosti FAU s. r. o. Konstatoval, že společnost byla založena v roce 1993 a je vlastníkem a provozovatelem daňového skladu v Přerově. Zabývá se zejména nákupem, výrobou, skladováním a prodejem ropných produktů s hlavním zaměřením na motorovou naftu a automobilový benzín. Roční obrat dosahoval až výše přes 6,5 mld. Kč. Řadí se mezi přední podnikatelské subjekty v České republice. Velké množství pohonných hmot bylo exportováno do jiných členských států Evropské unie, a to především na Slovensko a do Polska. V roce 1998 společnost nabyla stáčíště v Přerově, které bylo následně provozováno jako celní sklad pod dohledem celní správy. Postupně z něj byl vybudován sklad pohonných hmot, který v roce 2004 získal status daňového skladu. V roce 2007 byl po rozsáhlé rekonstrukci dovybaven technologií pro přimíchávání biopaliv do pohonných hmot a zcela plně zautomatizován. Společnost hodlala neustále rozvíjet svou podnikatelskou činnost a investovat do daňového skladu v Přerově (jen v roce 2016 tato investice dosáhla částky 15 mil. Kč). Pokud jde o majetkové poměry, v roce 2015 činil roční obrat částku 4,5 mld. Kč. Společnost též vlastní areál v Opavě (souhrn budov a nebytových prostor představujících kanceláře a jiných prostor) v tržní hodnotě 93 mil. Kč. Tržní hodnota daňového skladu v Přerově pak dosahovala tržní hodnoty ve výši až 130 mil. Kč. Zůstatková účetní hodnota vlastního movitého majetku činila cca 59 mil. Kč. V daňovém skladu pak byly běžně uskladněny vybrané výrobky v hodnotě nejméně cca 80 mil. Kč. Společnost též z vlastních prostředků složila na bankovní účet celní správy finanční prostředky představující kauci distributora pohonných hmot ve výši 20 mil. Kč, záruku na zajištění provozu daňového skladu ve výši přesahující 41 mil. Kč, záruku na dopravu vybraných výrobků z jiných členských států Evropské unie ve výši téměř 21 mil. Kč. Současně společnost sjednala záruku u společnosti Allianz – Slovenská poisťovňa a. s., přijatou celní správou, ve výši 100 mil. Kč. V rámci daňových řízení společnost nechala zpracovat znalecký posudek (č. 869/02/16, vyhotovený dne 21. 1. 2016 prof. Ing. R. H., Dr.) na posouzení své ekonomické situace. Z tohoto posudku vyplynulo, že v souvislosti se zaměstnáváním zaměstnanců společnost v letech 2000–2015 odvedla státu částku převyšující 116 mil. Kč, přičemž v následujících pěti letech by v tomto ohledu byla odvedena částka převyšující 35 mil. Kč, ve vztahu k vlastním daňovým povinnostem pak společnost v letech 2000–2015 státu odvedla více než 17,4 mld. Kč (kdy navíc veškeré daňové povinnosti byly hrazeny řádně a včas), a v následujících pěti letech by v tomto ohledu pravděpodobně odvedla cca 12 mld. Kč. Společnost vždy spolupracovala se státní správou. Zejména s celní správou pak udržovala až nadstandardní vztahy, rozhodnutím Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 22. 9. 2015 dokonce došlo ke snížení zajištění spotřební daně.
7. Žalobce dále popsal postupy jednotlivých zúčastněných orgánů státní správy v jeho věci. Konstatoval, že rozhodnutími Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 22. 4. a 7. 8. 2015 byl coby ručitel vyzván k úhradě nedoplatku společnosti VERAMI International Company s. r. o. ve výši 200 374 719,53 Kč. Dne 25. 1. 2016 žalobce doložil žalovanému znalecký posudek č. 869/02/16 vyhotovený prof. H., z nějž zejména vyplynulo, že pokud by žalobce musel ručitelský závazek uhradit, bylo by to pro jeho činnost likvidační, tj. nebyl by schopen dále pokračovat v podnikatelské činnosti. Dne 25. 4. 2016 správce daně vyzval žalobce ke sdělení, jaká je jeho představa o způsobu úhrady případně pravomocně uložené povinnosti, reálné majetkové situace a majetkové dostatečnosti z pohledu zajištění dotčené úhrady a souvisejících otázek. Na jeho základě se u správce daně konalo dne 27. 5. 2016 jednání, při němž žalobce požádal o povolení splátek k úhradě případně pravomocně

uložené ručiteltské povinnosti k úhradě daňového nedoplatku za dlužníka, a to aby po případném potvrzujícím rozhodnutím odvolacího orgánu nedošlo k zaevidování žalobce do evidence daňových dlužníků, neboť bezdlužnost je jednou z podmínek pro splnění registrace podnikatelského subjektu jako distributora pohonných hmot. Cílem žalobce přitom bylo zajistit úhradu uložené povinnosti, a to při zachování provozu jeho daňového skladu.

8. Přes žalobcovu součinnost, kdy ve dnech 23., 24. a 29. 6. sděloval a dokládal správci daně relevantní skutečnosti, obdržel dne 30. 6. 2016 bez předchozího upozornění rozhodnutí o zřízení zástavního práva k movitým věcem (osobním automobilům, cisternám, návěšům), ke všem nemovitým věcem zapsaným na předložených listech vlastnictví, k obchodnímu závodu žalobce. Současně byly vůči žalobci činěny právní kroky ze strany Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj, a to ve vztahu k provozování daňového skladu. Na celním úřadu žalobce jednal dne 1. 7. 2016. Následně se na základě jeho iniciativy dne 22. 7. 2016 konalo komplexní jednání žalobce s orgány finanční i celní správy, jehož cílem bylo opětovné dosažení řešení zajištění úhrady případně pravomocně uložené povinnosti k úhradě daňového nedoplatku ve spolupráci s finanční a celní správou tak, aby tato povinnost byla uhrazena při zachování daňového skladu.
9. Přestože případně pravomocně uložené povinnosti již byly ze strany žalobce objektivně zcela dostatečně zajištěny majetkovými hodnotami, zárukami a právy ve výši přesahující 404 mil. Kč, navrhl žalobce dále možnost navýšení základního kapitálu společnosti o 100 mil. Kč, a to s odkazem na nutnou realizaci valné hromady, případně zajištění bankovní záruky ze strany třetího subjektu. Konání valné hromady v měsíci srpnu 2016 se však ukázalo jako nereálné. Žalobce proto ve dnech 8., 9. a 19. 9. 2016 e-maily sděloval správci daně a řediteli odvolacího orgánu aktuální informace, které podkládal listinami zasílanými správci daně ve dnech 21. a 22. 9. 2016. Předpokládal přitom, že žalovaný zůstane v měsíci září 2016 procesně nečinný.
10. Dne 23. 9. 2016 mu však byla doručena tři rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2016 o zamítnutí odvolání proti třem ručiteltským výzvám. Protože v té době dosud nebylo vydáno rozhodnutí o povolení splátek, nabyly tyto tři ručiteltské výzvy (ve výši 103 365 081,67 Kč) právní moci a po uplynutí lhůty k plnění (dne 10. 10. 2016) také vykonatelnosti. Dne 28. 9. 2016 žalobce proti uvedeným rozhodnutím žalovaného podal žalobu. Dne 13. 10. 2016 pak žalovaný zamítl též žalobcovu odvolání proti třem zbývajícím ručiteltským výzvám.
11. Pokud jde o postup celního úřadu, ten v průběhu měsíců červenec a srpen 2016 prováděl kontrolu provozu žalobcovu daňového skladu a posuzování nastavení dalších podmínek. Dne 13. 9. 2016 pak žalobce obdržel rozhodnutí celního úřadu o vydání nového povolení k provozování daňového skladu a nahrazení povolení dosavadního (č. j. 18029-32/2016-5700000-11). Přestože žalobce nesouhlasil s právním názorem celního úřadu a podal proti danému rozhodnutí odvolání, ihned zajistil a zahájil montáž a instalaci dvou hustoměrů odpovídajících podmínkám celního úřadu. I přes jednání na celním úřadu dne 19. 9. 2016 a splnění podmínek a jejich doložení celnímu úřadu dne 22. 9. 2016, nebylo o odvolání rozhodnuto. Dne 23. 9. 2016 pak byly žalobci doručeny zajišťovací příkaz k zajištění úhrady dosud nestanovené spotřební daně z minerálních olejů za zdaňovací období srpen 2016, a to složením jistoty ve výši 200 860 667 Kč, oznámení o zahájení řízení o zrušení povolení k provozování daňového skladu z moci úřední, výzva držiteli povolení ke splnění podmínek pro vydání povolení nebo podmínek potřebných pro správu daně, a stanovení dalších podmínek potřebných pro správu daně. Tím byl žalobci ze strany celního úřadu fakticky znemožněn jakýkoliv výkon činnosti provozovatele daňového skladu a distributora

pohonných hmot. Současně celní úřad zahájil daňovou exekuci. Dne 27. 9. 2016 žalobce obdržel výzvu celního úřadu, aby ve lhůtě 15 dnů prokázal splnění podmínky registrace dle § 6g odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, a to bezdlužnost distributora pohonných hmot. Dne 3. 10. 2016 pak byl žalobci ze strany celního úřadu doručen zajišťovací příkaz k zajištění úhrady dosud nestanovené spotřební daně z minerálních olejů za zdaňovací období září 2016, a to složením jistoty ve výši 143 186 745 Kč, a dále výzva ke zvýšení zajištění spotřební daně (podle níž celní úřad použil 41 119 000 Kč zajištěné daně na úhradu celkového dlužného nedoplatku ve výši 180 103 299 Kč). Téhož dne žalobce obdržel též rozhodnutí celního úřadu o uložení pokuty za nezaplacení spotřební daně z minerálních olejů za období srpen 2016 ve výši 4 111 900 Kč. Dne 13. 10. 2016 pak byla žalobci doručena rozhodnutí celního úřadu o zrušení povolení k provozování daňového skladu a o zrušení registrace distributora pohonných hmot.

12. Co se týče Specializovaného finančního úřadu, ten vůči žalobci zahájil kontrolu DPH za zdaňovací období květen až říjen 2013, týkající se *de facto* stejných obchodních operací, při nichž žalobce odebíral vybrané výrobky dlužníka. Ze strany finanční správy tak byla vedena dvě řízení dvěma finančními úřady, jež mají za cíl vybrání jedné a téže daně z přidané hodnoty, jež nebyla v rámci postupného obchodu uhrazena ze strany subjektu odlišného jak od dlužníka (VERAMI International Company s. r. o.), tak od žalobce. Dne 30. 8. 2016 žalobce obdržel výzvu k prokázání skutečností. Přestože si byl Specializovaný finanční úřad vědom, že žalobce řeší zajištění úhrady případně uložené povinnosti k úhradě nedoplatku ručitelem s cílem zachovat provoz daňového skladu, a že došlo ke vzniku zástavních práv, doručil žalobci dne 23. 9. 2016 zajišťovací příkazy k zajištění úhrady dosud nestanovené DPH za zdaňovací období květen až říjen 2013 složením jistoty v celkové výši 217 986 786 Kč. Tím byl žalobci ze strany Specializovaného finančního úřadu fakticky znemožněn výkon činnosti provozovatele daňového skladu. Okamžitě po doručení zajišťovacích příkazů pak byla ze strany Specializovaného finančního úřadu zahájena daňová exekuce.
13. Žalobce tedy od počátku řešil zajištění úhrady případně pravomocně uložené ručitelské povinnosti, a to v úzké spolupráci s finanční a celní správou tak, aby tato povinnost byla uhrazena při zachování provozu daňového skladu. Činil veškeré právní a faktické kroky k tomu, aby k úhradě došlo formou splátek, a to při dostatečném zajištění jeho majetku, a aby byl schopen plnit veškeré podmínky stanovené pro řádné provozování daňového skladu. Cíl žalobce představoval rovněž zájem státu, neboť žalobce představoval podnikatelský subjekt, jehož existence při řádném plnění všech jeho povinností vůči finanční a celní správě sahá do roku 1993, a který významným způsobem po celou dobu své existence přispíval do státního rozpočtu. Zúčastněné orgány státní správy však tohoto cíle nedbaly a ve vzájemné úzké součinnosti připravily plán faktické likvidace žalobce, který byl realizován ode dne 23. 9. 2016, kdy byla vydána všechna relevantní rozhodnutí k zajištění žalobcova majetku a realizován nezákonný zásah v jeho daňovém skladu a sídle při výkonu daňové exekuce. Vzhledem k tomu, že došlo k faktické likvidaci žalobce coby provozovatele daňového skladu, vznikla státu škoda na daňových odvodech. Nezákonné zajišťovací příkazy Specializovaného finančního úřadu byly zrušeny rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 6. 2017, č. j. 22 Af 9/2017-84.
14. Na základě uvedeného žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného, jakož i všechna rozhodnutí správce daně o zřízení zástavního práva, zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

15. Ve vyjádření k žalobě ze dne 17. 5. 2022 žalovaný vycházel z argumentace uvedené již v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

16. V replice ze dne 27. 7. 2022 žalobce setrval na již dříve uplatněných tvrzeních. Zdůraznil, že základním předpokladem pro to, aby mohly nastat účinky uvedené v § 168 odst. 4 daňového řádu, je pravomocné stanovení daně. Žalovaný však stanovení daně chybně spojuje se dnem 7. 2. 2017, kdy byly dodatečné platební výměry doručeny žalobci, přestože takový závěr již judikatura NSS odmítla. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 10. 1. 2019, č. j. 7 Afs 397/2017-64, věc *AB CHEMITRANS II*. V nyní projednávané věci žalobce podal proti dodatečným platebním výměrům odvolání. Předmětná DPH tak byla stanovena až ke dni 26. 9. 2017, kdy nabylo právní moci rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2017 o podaném odvolání. Zajišťovací příkazy tak pozbyly účinnosti v důsledku rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 6. 2017, nikoliv v důsledku stanovení daně ve smyslu § 168 odst. 4 daňového řádu, neboť k tomu došlo až po zrušení zajišťovacích příkazů. Argument žalovaného, že zástavní právo trvá ve smyslu § 168 odst. 6 daňového řádu tak nemůže obstát. Co se týče zmiňovaného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, žalovaný uvádí jako podstatné datum 4. 7. 2017, tedy den, kdy mu byl tento rozsudek doručen. Je však zjevné, že se nejedná o den, kdy se žalovaný o zrušení zajišťovacích příkazů dozvěděl, nebo dozvědět objektivně mohl. Krajský soud v Ostravě rozsudek vyhlásil dne 14. 6. 2017 na ústním jednání, žalovaný tak o zrušení zajišťovacích příkazů věděl již od tohoto dne. I pro případ osobní nepřítomnosti pověřeného pracovníka žalovaného na ústním jednání, na které byl řádně předvolán, si žalovaný mohl výsledek ústního jednání ověřit telefonickým dotazem soudu či sledováním informací o řízení na portálu e-justice. Informace o vynesení rozsudku byla *de facto* obratem k dispozici i v internetové aplikaci InfoSoud. V době vydání napadeného rozhodnutí tak žalovaný věděl nebo objektivně mohl vědět o zrušení zajišťovacích příkazů, a přesto tento fakt v rozhodnutí nezohlednil.

V. Posouzení věci

17. Soud bez nařízení jednání [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“)] přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správce daně včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
18. V dané věci jsou předmětem sporu rozhodnutí orgánů finanční správy o zřízení zástavního práva.
19. Při hodnocení věci byly pro soud klíčovými principy presumpce správnosti rozhodnutí správních orgánů a limity soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu vymezené v § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. V tomto ohledu je nutno ve shodě s žalovaným konstatovat, že ve všech dodatečných platebních výměrech na DPH ze dne 7. 2. 2017 byla ve výroku stanovena splatnost doměřené daně v návaznosti na tehdy ještě existující vykonatelné zajišťovací příkazy, a to následujícím způsobem: *„Doměřená daň včetně penále v celkové výši [...] je splatná v náhradní lhůtě v souladu s § 168 odst. 4 a § 251 odst. 3 daňového řádu ihned po doručení tohoto platebního výměru na účet správce daně číslo [...]“*. Takto výslovně určenou splatností doměřené daně (*„ihned po doručení tohoto platebního výměru“*) byl správce daně, jakož i žalovaný, v souvisejících řízeních vázán. A v nyní projednávané věci je jí vázán též soud.

20. Na tomto závěru ničeho nemění skutečnost, že posléze došlo ke zrušení podkladových zajišťovacích příkazů, ani skutečnost, že ze strany NSS došlo např. ve věci *AB CHEMITRANS II*, či již dříve v rozsudku ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Afs 399/2017-26, č. 3735/2018 Sb. NSS, věc *AB CHEMITRANS I*, k výkladu § 168 odst. 4 daňového řádu, podle nějž může být následně stanovená daň splatná nejdříve dnem jejího pravomocného stanovení. Ke změně určení splatnosti doměřené daně mohlo dojít toliko v řízení o odvoláních proti dodatečným platebním výměrům. Jak je však známo, žalovaný tato odvolání zamítl rozhodnutím ze dne 25. 9. 2017, č. j. 41871/17/5300-22442-711492, a dodatečné platební výměry potvrdil. Následně se žalobce mohl nezákonosti určení splatnosti doměřené daně domáhat před soudem. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného sice podal žalobu, tato však neobsahovala žalobní bod týkající se splatnosti doměřené daně. Žalobu soud zamítl rozsudkem ze dne 1. 7. 2022, č. j. 29 Af 92/2017-201. Ačkoli nyní má, vycházející z rozsudků NSS ve věci *AB CHEMITRANS I a II*, za to, že v dodatečných platebních výměrech došlo k určení splatnosti doměřené daně v rozporu se zákonem, je nepochybné, že se nejedná o takovou vadu, k níž by soud v tehdejší řízení mohl či měl přihlídnout z úřední povinnosti. V nyní projednávané věci, kdy je na předmětnou vadu důvodně poukazováno, se však již soud touto argumentací zabývat nemůže, neboť je samostatně soudně napadnutelnými rozhodnutími správních orgánů též vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Dodatečnými platebními výměry byl vázán i žalovaný v okamžiku, kdy rozhodoval o odvoláních žalobce proti rozhodnutím o zřízení zástavního práva (dne 29. 6. 2017). V tomto ohledu se ostatně nyní projednávaná věc liší od skutkových okolností věcí *AB CHEMITRANS I a II* posuzovaných Nejvyšším správním soudem.
21. I kdyby ovšem shora uvedený závěr, z něhož plyne potvrzení názoru žalovaného o zániku účinnosti zajišťovacích příkazů dnem 7. 2. 2017 na základě § 168 odst. 4 daňového řádu a o trvání zástavního práva ve smyslu § 168 odst. 6 daňového řádu, nebyl správný (a k pozbytí účinnosti zajišťovacích příkazů tak s vydáním dodatečných platebních výměrů nedošlo), obstálo by žalobou napadené rozhodnutí žalovaného samo o sobě z jiného důvodu. Jak plyne z § 75 odst. 1 s. ř. s., *při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu*. Nutno uvést, že žalovaný o odvolání proti rozhodnutím o zřízení zástavního práva rozhodl dne 29. 6. 2017, přičemž téhož dne rozhodnutí žalovaného nabylo i právní moci. K tomuto dni nicméně předmětné zajišťovací příkazy ještě existovaly. K jejich zrušení došlo dle § 54 odst. 5, 6, 7 s. ř. s. až s nabytím právní moci rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 6. 2017, č. j. 22 Af 9/2017-84, tedy dnem 10. 7. 2017. Striktně formálně vzato na uvedeném ničeho nemění skutečnost, že k vyhlášení rozsudku došlo již dne 14. 6. 2017, ani skutečnost, zda žalovaný o tomto rozsudku ke dni vydání nyní žalobou napadeného rozhodnutí věděl či ne.
22. Žalobcem v žalobě popisované okolnosti zásahu realizovaného vůči němu ze strany orgánů celní a finanční správy nemají k nyní projednávané věci přímý vztah (byť s ní samozřejmě souvisejí), neboť rozhodnutí o zřízení zástavního práva byla toliko jeho sekundárním následkem. Proto se jimi soud blíže nezabýval.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. V řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti. Z těchto důvodů žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. března 2023

JUDr. Zuzana Bystřická
předsedkyně senátu

v. z. Mgr. Petr Pospíšil v.r.
člen senátu
(§ 54 odst. 2 věta druhá s. ř. s.)